

CV

Yvonne Vlasman (1967) werd geboren op de klei-grond van de Haarlemmermeer in een gezin met ouders, een zus en een broer.

Na het behalen van haar vwo-diploma aan het Fioretti College in Lisse, ging ze in 1986 economie studeren aan de Erasmus Universiteit, om een jaar later de accountancyopleiding van het NIVRA te gaan volgen. In hetzelfde jaar kwam ze in dienst bij KPMG Audit. Yvonne stapte in 1998 over naar een interne functie bij KPMG als senior manager human resources, waar ze onder meer verantwoordelijk was voor het partnerprogramma. Vanaf 2007 werkte ze bij de forensische praktijk, eerst als senior manager, daarna als partner. In 2015 werd ze partner bij EY, in eerste instantie als forensisch accountant en later bij vaktechniek. Na een korte periode als freelancer werd Yvonne in 2020 verantwoordelijk voor de forensische praktijk van Grant Thornton. Vanaf september 2025 werkt ze voor het Huis voor Klokkenluiders. Yvonne woont in Lisse en heeft twee volwassen kinderen. Ze houdt van winter- en watersporten, lezen en puzzelen.

Met hart en ziel accountant

‘Ik raad iedereen aan om eens helemaal opnieuw te beginnen’

De meeste controlerend accountants hebben aan een half A4-tje genoeg om hun loopbaan te beschrijven. Ze zijn na (of zelfs vóór) hun studie een kantoor binnengelopen, op de ladder gestegen van assistent tot partner en na een mooie afscheidsreceptie weer naar buiten gewandeld. Yvonne Vlasman is op die regel een kleurrijke uitzondering en was partner bij drie verschillende accountantskantoren, ook in zeer uiteenlopende rollen. “Wanneer ik in de controlepraktijk was blijven hangen, had ik waarschijnlijk het vak al lang verlaten.”

TEKST JAN-WILLEM WITS BEELD MICHEL TER WOLBEEK

“Ik ben opgegroeid in de Haarlemmermeer in een gezin dat geen behoefte had aan grote veranderingen. Mijn vader werd op tweehonderd meter afstand geboren van het huis waar mijn ouders nu wonen en waar ik ook opgroeide. Mijn beide ouders en ook mijn oudere zus en jongere broer zijn praktisch opgeleid. Ik was wat dat betreft anders, met een sterke *drive* om alles eruit te halen dat erin zit, zelfs als mensen mij anders adviseerden. Dus ging ik naar het vwo in Lisse, waarvoor ik dagelijks twee keer tien kilometer moest fietsen. In de vijfde ontdekte ik dat ik iets met cijfers heel leuk vond.”

‘Het nadeel van de *up or out*-cultuur van veel accountantskantoren is dat mensen kopschuw worden om eens horizontaal van baan te veranderen.’

Werelden

“Ik ging economie studeren aan de Erasmus Universiteit in Rotterdam, wat destijds als de beste opleiding stond aangeschreven. Ik bleef wel thuis wonen en dat was achteraf misschien een vergissing. Met mijn autootje overbrugde ik twee werelden die letterlijk en gevoelsmatig mijlenver uit elkaar lagen. Ik verdronk ook in de grote collegezalen met honderden studenten. De ene na de andere onvoldoende volgde en ik was niet gelukkig. Ik kwam een advertentie tegen van wat toen nog Klijnveld Kraaijenhof & Co heette, met de mogelijkheid om vier dagen werken te combineren met een dag om de accountantsopleiding van het NIVRA te volgen. Mijn oom was ook accountant, dus dat ging het worden. Dat bleek een schot in de roos en veel beter bij mij te passen dan de universitaire route. Ik heb vanaf toen vrijwel alle vakken in één keer gehaald en ben nominaal afgestudeerd.”

Vennoten

“In 1987, vlak nadat ik bij KKC was begonnen, volgde de fusie waaruit KPMG ontstond. Door de combinatie van werk en studie, een heel breed en afwisselend palet aan →

Vragen stellen, nieuwsgierig zijn, de diepte ingaan, puzzelen, elk detail bekijken en analyseren - een forensisch onderzoek bevat het allemaal.'

klanten en klussen én het voorbeeld van echte, klassieke vennoten die het meteen zagen als er een opvallend getal in de jaarrekening stond, heb ik het vak geleerd. Anderhalf jaar na mijn afstuderen werd ik voor het eerst moeder. De partner die HR in portefeuille had, vertelde mij dat ik best parttime mocht werken maar dat ik even productief moest blijven. Dat was voor mij geen haalbare kaart, vooral omdat ik me toen realiseerde dat ik de extra rollen, zoals het begeleiden van jongere collega's en het geven van training, eigenlijk leuker vond dan het echte controlewerk. In deeltijd werken was toen nog niet zo gebruikelijk en sowieso was je als vrouw vaak een uitzondering. De voorzitter van het audit committee van een grote klant zei tegen de partner toen hij zag dat ik erbij was: 'Wat fijn dat u ook eens een vrouw meeneemt'."

Horizon

"Omdat ik het geven van trainingen zo leuk vond, stapte ik na tien jaar in de controle over naar het bureau opleidingen. Ik denk dat als ik in de controlepraktijk was blijven hangen, ik op den duur wel uit het vak was gegaan. Dat het perspectief om partner te worden door de overstap naar een interne functie uit beeld verdween, vond ik niet belangrijk. Het gaat mij altijd om de inhoud, niet om status en mijn positie in de hiërarchie. Het nadeel van de *up or out*-cultuur van veel accountantskantoren is dat mensen kopschuw worden om eens horizontaal van baan te veranderen. Alsof ze in een lift zitten die alleen maar omhoog moet gaan. Stap gewoon eens uit, adviseer ik collega's vaak die niet zo goed in hun vel zitten. Door af en toe een andere rol op te pakken, krijg je een veel bredere horizon. In mijn nieuwe rol kreeg ik veel te maken met het HR-veld. Hoe werken mensen en organisaties op elkaar in? En hoe combineer je persoonlijke groei met de strategische doelen van je bedrijf? Ik heb in die tijd ook een boek geschreven over het organiseren van leerprocessen (*Leren en ontwikkelen van organisatie en individu*, uitgeverij Boom/Nelissen). Mijn opdracht werd steeds breder, inclusief management development en de zorg voor expats."

Forensisch onderzoek

"Na bijna tien jaar in het HR-veld voelde ik de ambitie om weer iets in de business te gaan doen. Ik had daar ook meer ruimte voor omdat mijn kinderen, twee inmiddels, alweer wat ouder waren. Van de partners van de forensische afdeling van KPMG kreeg ik de kans om als senior manager over te stappen naar Forensic. Daarmee begon de leukste

tijd in mijn carrière. Alles wat ik daarvoor had geleerd, kwam samen: niet alleen hoe zit de financiële administratie in elkaar, maar ook welke processen en systemen hebben invloed op het gedrag van mensen en waarom vliegt iemand soms uit de bocht? Vragen stellen, nieuwsgierig zijn, de diepte ingaan, puzzelen, elk detail bekijken en analyseren - een forensisch onderzoek bevat het allemaal. Bovendien sta je altijd onder hoogspanning. Er zijn alarmbellen afgestaan of een klokkenluider heeft zich gemeld. Soms hebben de media er al lucht van gekregen, of staat het OM op de stoep. Dat maakt forensisch werk niet alleen heel afwisselend, maar ook maatschappelijk relevant. Bij KPMG Forensic ging ik uiteindelijk toch het partnertraject in. Uiteraard moest ik er hard voor werken, maar ik heb alle kansen gehad om mezelf te ontwikkelen.

Met twee senior partners aan de top leek er voor mij weinig ruimte voor verdere groei. Bij EY was die er wel en daarom stapte ik over. Uiteindelijk zijn die twee partners een paar jaar later alsnog weggegaan, dus misschien had ik nog even moeten blijven. Maar spijt heb ik in mijn loopbaan nooit gehad, ook toen niet. Ik ben bovendien KPMG altijd dankbaar gebleven voor de kansen om me zo breed te kunnen ontwikkelen.

Wat ik wel heb onderschat, is hoe lastig het is om als buitenstaander in een hele hechte groep terecht te komen die al jarenlang samen optrekt. In de partnergroep bij EY zaten veel partners die vrijwel allemaal bij EY waren begonnen. Het is best ingewikkeld om dan een plek te veroveren.

Na ruim een jaar stapte ik binnen EY over naar een vaktechnische rol. Daarin was ik onder meer betrokken bij de discussies met de AFM over de kwaliteit van de audit."

Lockdown

"Na ruim vier leerzame jaren bij EY en een tijdelijke klus bij de NBA werd ik door Grant Thornton gevraagd om de leiding van de forensische praktijk op me te nemen. Mijn eerste werkdag bij GT was op 1 maart 2020 en twee weken later zat ik weer thuis vanwege de eerste lockdown. Dat schepte wel meteen een band. We vormden een klein maar hardwerkend team. Eigenlijk is het gek dat forensische accountancy vooral bij de grotere kantoren zit die met name in het oob-segment werken. Juist in het mkb zie je veel meer risico's, bijvoorbeeld vanwege een onderontwikkelde administratieve organisatie, terwijl de bedrijfsvoering integriteitsrisico's oplevert. Dan moet je echt wel wat meer *streetwise* zijn dan je op de Zuidas wordt. In bedrijven met een dga aan het roer spelen hiërarchie en macht een andere rol. Dan moet je steeds kijken wat dat met mensen doet, bijvoorbeeld omdat ze weggijken wanneer de baas het niet zo nauw neemt met het verschil tussen zakelijk en privé of grensoverschrijdend gedrag vertoont. Heb je dan de moed om kritische vragen te stellen?"

'In bedrijven met een dga aan het roer spelen hiërarchie en macht een andere rol.'

Energieniveau

"Na vijf jaar heb ik het stokje weer overgegeven. Ik was minder gaan werken en dat liet zich lastig combineren met een positie waarin je eindverantwoordelijk bent voor mensen én business én waarin je met 100 procent focus risicovolle opdrachten doet. Ik heb nog even voor mijzelf gewerkt, maar zonder collega's vond ik toch niet leuk. In september vorig jaar begon ik als senior beleidsmedewerker kennis en preventie bij het Huis voor Klokkenluiders, een zelfstandig bestuursorgaan dat onder de minister van BZK valt. In deze functie kan ik alle kennis en ervaring die ik heb opgedaan in forensische onderzoeken omzetten in adviezen aan organisaties over integriteitsbeleid. Het is een baan waarin ik mijn ervaring in het bedrijfsleven volop kan benutten en veel vrijheid heb. Het was ook een bewuste keuze om drie dagen te gaan werken, zodat ik meer ruimte heb om bijvoorbeeld eens met mijn ouders mee te gaan naar een arts. Ik heb nu minder verantwoordelijkheden en het is minder hectisch, maar deze rol geeft me veel voldoening. Door mijn werk voor het Huis voor Klokkenluiders kan ik vele organisaties ondersteunen bij het voorkomen van misstanden en het creëren van een cultuur waarin werknemers hun zorgen over mogelijke misstanden veilig kunnen uiten. En daar worden organisaties en werknemers beter van."

Rijkspas

"Ik sta nog steeds ingeschreven in het register, omdat ik trots ben op mijn beroep. Ik blijf ook betrokken bij de accountancy, onder meer als referaatbegeleider bij de VU. Formeel val ik nu onder de 'accountants in business' maar dat voelt wat vreemd. Er zou eigenlijk een categorie moeten komen voor accountants met een adviserende of maatschappelijke rol, zoals ik. Want ook als accountant met een Rijkspas (*ID-card van ambtenaren bij de Rijksoverheid, redactie*) kan je maatschappelijk zeer relevant zijn." ←

MET HART EN ZIEL

"Met meer persoonlijke en kwetsbare verhalen kan de sector meer begrip en sympathie verwerven dan met de stoïcijnse opstelling die nu domineert", schreef Jan-Willem Wits ooit in een opiniebijdrage op Accountant.nl. Voor het magazine *Accountant* pakt hij via een reeks interviews zelf de handschoen op. Wits heeft een eigen adviesbureau en werkte als communicatieadviseur eerder onder meer voor KPMG en EY.